

Laat mij maar zingen

**Laat mij maar
zingen *Psalmen*
na geschreven**

Gert Bremer

© 2018 Berne Media | uitgeverij abdiy van berne

Vormgeving omslag en binnenwerk: Garage BNO

Afbeelding cover en in binnenwerk: pagina uit het Utrechts Psalter
(9e eeuw)

ISBN: 978 90 8972 236 2

NUR: 701

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand,
of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij
elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige
andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de
uitgever.

Voorwoord

‘Blijf in je cel en die zal je alles leren.’

In *Laat mij maar zingen* wil ik u meenemen in de stilte van mijn kloostercel in de abdij van Maria Toevlucht in Zundert waar ik 11 jaar monnik was. Het is een zoektocht in de stilte onder mijn tastend geloof. Vaak was mijn antwoord op die stilte een luide schreeuw maar ook een instemmend meegeven aan de weg die steeds maar weer anders loopt dan ik verwacht. Daaraan wil ik woorden geven in deze ‘omtaling’ van de 150 Psalmen.

Het Psalterium staat er vol mee: dat tasten naar een uitweg uit de kelders van het bestaan en hopen op de toppen ervan te mogen blijven. Vallend en opstaand op die weg merkte ik vaak dat ik sterker was dan ik dacht maar ook dat die kracht nooit alleen uit mijzelf had kunnen komen. Zo komt geloven in beweging en vermoed ik iets groters in of buiten mijzelf maar zonder precies te weten om wie of wat het gaat. Daar woorden aan geven is van alle tijden en ik op mijn beurt doe dat in dit boek.

Misschien is het even wennen, ‘de Ene’ als naam voor God ...? Maar mij op deze wijze te richten tot mijn ‘Tegenover’ maakt mij vrijer van vast omschreven waarheden en gestaalde kaders. Met de Ene als *Tegenover* kan ik mijn ‘gewoonste’ leven leven en is mijn geloof niet iets wat ik heb maar wat aan mij gebeurt en waarin ik leef en beweeg.

De benamingen Jij en Gij wisselen elkaar af, want intimiteit en afstand horen voor mij bij elkaar in mijn verhaal met de Ene. In deze 150 psalmen gebruik ik nergens het woord Hij of Heer voor de Godsnaam omdat daarmee zo veel beelden vierkant worden en inperken. Op die plekken schrijf ik dan Jij bent ... Jij hebt ... in plaats van Hij is ... Hij heeft. Daar wordt het spreken persoonlijker en wordt het ronder.

Met *Laat mij maar zingen* heb ik geen nieuwe vertaling willen maken. Daarvoor ontbreekt mij ook de autoriteit van een opleiding. Bovendien zou ik daarmee te veel in mijn hoofd zitten in plaats van met het hart bij de mens te zijn die in de psalmen gehoord wil worden.

Na mijn 'lectio', het aandachtig lezen van verschillende vertalingen en commentaren, schreef ik de psalmen na in eigen woorden en aanvoelen.

Letterlijk nageschreven heb ik ze door elke psalm af te sluiten met een eigen vers.

Daarmee ontstonden 150 gebeden en reflecties in dialoog met de Ene, de psalmist of mijzelf. Hoewel ik geen monnik meer ben blijf ik het 'leren' in mijn cel beoefenen, wat minder vroom weliswaar maar wel vrolijk en altijd op zoek met liedjes.

Als mijn psalmen u naar uw eigen hart brengen en als daar een snaar gaat trillen, een woord of een gedachte gaat rondzingen, dan is mijn opzet geslaagd.

Want waarom zouden uw eigen woorden minder geloof dragen dan de mijne? Schrijf ze gewoon op want uw lied weet wel waar de hemel is. Laat het dus maar zingen!

LAUDATE EUM
DE CAELIS LAUDATE EUM
IN EXCELSIS

LAUDATE EUM OMNES AN
GELI EIUS LAUDATE EUM
OMNES VIRTUTES EIUS
LAUDATE EUM SOLE ET LUNA
LAUDATE EUM OMNES
STELLAE ET LUMEN

LAUDATE EUM CAELI CAELO
RUM ET AQUAE QUAE SU

LAUDATE EUM
STATUTE ET
ET IN SAECU
PRAECEPTU

NON PRA
LAUDATE EUM
DRACON

IGNIS CRA
ES SE PRO
QUAE AC
MONTE SE LO
LIGNA FER

Eerste boek
psalm 1-41

IN SAECULUM
IN SAECULUM
IMPOSUIT ET
ETERIBIT
IN TERRA
ET OMNIA ABYSSI
IN DONIX GLACI
CELLARUM
UNT VERBUM
OMNES COLLES
UT FERRET

REGIS TERRAE ET OMNES
PULI PRINCIPES ET OMNIA
IUDICES TERRAE
VENES ET VIRGINES
NESCUMMIORIBUS
LAUDENT NOME DNI
QUI AEXALTATUM EST IN
MENIUS SOLIUS
CONFESSIO EIUS SUPER CA
TUM ET TERRA ET EXALT
BIT CORNUS POTULLI

Psalm 1

Hou vol, je gaat goed
wanneer je niet mee bent met boosdoeners,
niet aanschuift bij wie kwaad in de zin hebben,
niet van je af wijst met de spotters,
maar je liever houdt aan Tora,
wanneer Tora je voedt dag en nacht.
Als een boom ben je dan:
je wortels in schoon water,
altijd met vruchten en nooit zonder blad.
Ja, alles wat je doet slaat aan.
Dat kun je van boosdoeners niet zeggen.
Een beetje wind en weg, als pluizen.
Denk maar niet dat die het halen bij rechtvaardigen
en ook niet die kwaad stichtten
wanneer het recht haar loop krijgt.
De Ene is met de wandel van rechtvaardigen
maar de weg van boosdoeners wordt opgebroken.

*Gij, Ene,
laat er water zijn
waar mijn wortels ik uitstrek:
Jouw Woord dat mij te leven geeft.
Laat het mijn hart innemen voor het goede
dat dorst te worden gedaan
dag en nacht,
hier waar ik sta
en meegeef aan Jouw waaien.
Ene, Gij,
Jouw wind die om mij opsteekt?*

Psalm 2

Vanwaar toch alle tumult,
dat oproer bij de volken
om bedenkzels van niets?
Vanwaar toch koningen samen sterk,
samenspannend tegen de Ene
en tegen de gezalfde:
'Wij verbreken alle banden,
wij zijn toch zeker onze eigen baas!'
Die hoog gezeten is lacht er om
en hoont ze weg,
zal woeden met woorden
die hen verbijsteren aldus:
'Ikzelf heb mijn koning gezalfd
op de Sion, mijn heilige hoogte.'
Ik zeg wat de Ene heeft besloten en mij verzekerde:
'Jij, die naar mijn hart bent
- en zo heb Ik jou vandaag gewild -
jij hoeft maar te vragen en volken vallen jou toe.
Van Oost tot West kun je ze maken en breken
als lemen kruiken in jouw hand.'
Dus machtigen, wees verstandig,
leiders knoop het in je oren:
buig je hoofd en wees de Ene onderdanig.
Kus met ontzag de gezalfde
en de Ene zal niet woeden en jouw weg opbreken,
want dat gebeurt voor je het weet.
Alle goeds dus voor jou
wanneer jij je bergt bij de Ene.

Gij, Ene,
ben Jij het die mij voortbrengt,
die mij geweld hebt, altijd al en ook nu?
Niet te geloven!
Lach je niet om mij, grijpend naar lucht,
dolend in hersenspinsels?
Ik vraag maar niet en laat mijn lawaai,
zoek stilte en leegte.
Was Jij ook daar niet,
Ene, Gij,
waarin ik dan val?

Psalm 3

Ene,
zo veel zijn er tegen mij,
zo veel die mij maar laten stikken,
zo veel die van Jou zeggen:
'Die hoort jou niet, Die helpt jou niet.'
En toch, Jij, een mantel om mij heen.
En ik weet zeker:
Jij redt mijn gezicht.
Roep ik, Jij antwoordt van heilige hoogten.
Rustig slaap ik in
en word wakker in Jouw beschutting,
niet ongerust op wat de dag dan brengen zal.
Maar sta dan met mij op en wees begaan,
sla mijn vijanden uiteen,
breek hun geweld!
Jou aanroepen is onze redding.
Zegen ben Jij, voor mensen naar Jouw hart.

Gij, Ene,
opstaan is niet mijn sterkste kant,
sta mij bij want de dag grijnst mij tegemoet
en vliegt mij naar de strot.
Ze zijn met veel, mijn schaduwen.
Jaag ze uiteen,
dat ze niet lachen om Jou
en zeggen dat Jij toch nergens toe dient.
Zegen was Jij voor wie om Jou riepen.
Ene, Gij,
Mantel om mij heen?

Psalm 4

Jij,
blijft zwijgen het antwoord op mijn gebed?
Die er zijn zou voor mij,
geef mij ruimte want ik loop vast.
Hoor toch mijn noodkreet!
En jullie,
hoelang nog schamper je
om alles wat mij heilig is,
die zelf rondhangen tussen waardeloze goden.
Weet dit wel:
De Ene is een getrouwe welgezind
en hoort mijn roepen.
Wees gewaarschuwd voor jullie foute wandel:
Ga je geweten na en keer terug op je schreden!
Laat stilte je leren en kom tot bezinning.
Leg je toe op het goede en berg je bij de Ene.
'Komt het ooit goed' hoor je overal

en dan kan ik slechts uitzien naar Jou,
uitzien naar Jouw licht.
Met Jou ben ik rijker dan zij
met alles wat ze verdienen.
Ik ga liggen en slaap rustig in
want als veilig thuiskomen is het bij Jou.

*Gij, Ene,
in wie ik mij te slapen leg,
laat in Jouw zwijgen
mijn rumoer verstommen,
in Jouw licht
mijn duister oplossen.
En dat ik mag opstaan met Jou,
de kleine dood voorbij.
Ene, Gij,
blijft zwijgen Jouw antwoord?*

Psalm 5

Hoor mij toch en houd Je niet doof.
Luister dan, Hoogste van aarde en hemel.
Hier in de vroegte wil mij horen
nu ik ontwaak en mijn zaak aan Jou voorleg.
Wie slecht is kan Jou niet behagen,
die haalt het niet bij Jou.
Jij haat misdadigers, ontmaskert leugenaars
en gruwet van wie moorden en bedriegen.
Maar in Jouw genegenheid ben ik thuis bij Jou,
heiligheid waarvoor ik buig in ontzag.
Laat Jouw oordeel

mij vrij pleiten van mijn tegenstanders.
Baan mij een weg naar Jou toe.
Wat zij zeggen is allemaal gelogen
en stinkt naar bedrog.
Hun keel is een open riool,
glad is hun taal en glijerig hun tong.
Toe dan, Jij, zet het ze betaald,
laat het eigen kwaad hen verdelgen!
Stoot ze weg, verdorven als ze zijn en tegen Jou!
Maar die zich bergen bij Jou zijn uitgelaten,
ze zingen het uit, altijd al en nog.
Veilig in Jouw beschutting
is wie Jouw naam hoog houdt.
Zegen ben Jij voor wie met Jou verkeert,
ja, als een schild ben Jij dan.

*Gij, Ene,
Nog is er het zingen van Jouw getrouwen
maar ik heb geen stem meer
tegen het lied van de bozen.
Mijn taal willen ze niet
mijn muziek bevalt ze niet.
Kom mijn zwakke stem te hulp
en doe ze versted staan:
want zo help Jij die met Jou verkeren.
Ene, Gij,
mijn schild?*